

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1101

гр. София, 06.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в закрито заседание на 06.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

като разгледа дело номер **5370** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на молба с вх. № 2844 от 23.01.2023 г., подадена от главния архитект на район „Т.“, чрез главен юрисконсулт В. С., с която се иска изменение на постановеното по делото решение № 217 от 12.01.2023 г. по а.д. №5370/2019 г. по описа на АССГ, в частта на разноските, като се сочи, че съдът неправилно е определил присъденото възнаграждение, като не е осъдил да се дължат разноски и за юрисконсултско възнаграждение на ответника, който е бил добросъвестен в административното производство и с поведението си не е дал повод за завеждане на делото.

Препис от молбата е изпратена на заинтересованата страна – Р. А. К. за становище. Такова е депозирано от процесуалния му представител - адв. Л. Б. от САК, която счита искането за неоснователно.

Съдът, като взе предвид постъпилата молба и депозираното становище, и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Подадената молба е допустима, като подадени от активно легитимирано лице и в срока по чл.248, ал.1 от ГПК. Разгледана по същество, съдът намира постъпилата молба на ответника по настоящото дело за неоснователна по следните съображения:

Отговорността за разноски е гражданско облигационно отношение, което е регламентирано в процесуалния закон и е уредено от него. Тя произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 78, ал. 1 от ГПК - се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноски има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноски на страната, в чиято полза е решено делото. В

конкретния случай, с решение № 217 от 12.01.2023 г. по а.д. №5370/2019 г. по описа на АССГ е прогласено за нищожно разрешение за строеж №59 от 14.07.2016 г. на главния архитект на район „Т.“, поради което искането на неговия процесуален представител за присъждане на разноси в негова полза се явява неоснователно.

По изложените съображения молбата на ответника за изменение на постановеното по делото решение в частта на разноските не следва да се уважава.

Във връзка с горното, Административен съд София - град, второ отделение, 76 състав и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от 23.01.2023 г., подадена от главния архитект на район „Т.“, чрез главен юрисконсулт В. С., с която се иска изменение на постановеното по делото решение № 217 от 12.01.2023 г. по а.д. №5370/2019 г. по описа на АССГ, в частта на разноските.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: